

– E gata desertul! i-a strigat mama lui Tim Baker din bucătărie.

Mirosul de plăcintă cu mere proaspăt scoasă din cuptor s-a furișat pe scări, prin ușa deschisă, până în cameră. Vocea prea voioasă a mamei părea încordată și forțată. Tim bănuia de ce.

Din ce știa mama lui, el și iubitul ei, Larry – un australian care era profesor la școala lui Tim –, aveau o discuție ca între

bărbați despre cum să se poarte unul cu celălalt. Mama voia foarte mult ca Tim și profesorul să se înțeleagă bine. De când murise tatăl lui Tim, nu mai fusese împreună cu nimeni. Își dădea seama că are emoții în privința asta. La fel și el.

Într-un fel, era adevărat: Tim și Larry *căutau* o cale să se înțeleagă. Însă ceea ce nu știa mama băiatului era cum făceau asta. Nu știa că Tim îi spusese lui Larry cel mai mare secret al lui. Ea nici măcar nu știa care era secretul – sau că avea unul.

Tim îi spusese lui Larry că poate călători în timp spre și din Grecia antică. Nu se lăudase sau nu încercase să îl impresioneze pe profesor. Dimpotrivă: Tim nu avusese de ales. Fie avea încredere în Larry și îi cerea

ajutorul, fie o dezamăgea pe prietena lui, Zoe, când avea mai multă nevoie.

Zoe era fiica eroului grec care fusese captiv în vasul mamei. Hercule fusese închis acolo de Hera, răzbunătoarea zeiță regină a Olimpului, câteva mii de ani, până când Tim a spart din greșeală vasul și l-a eliberat. Același vas îi permitea acum lui Tim să călătorească în timp și să aibă parte de tot felul de aventuri. Dar eliberându-l pe erou, Tim a înfuriat-o pe Hera. Era hotărâtă să îl prindă din nou pe Hercule și nu îi prea convenea că Tim și Zoe îi stăteau în cale. Ultima oară, drept

pedeapsă, o închisese pe Zoe într-o uriașă închisoare-puzzle.

Larry era singura persoană care putea rezolva puzzle-ul și o putea salva pe Zoe — așa că Tim i-a cerut ajutorul. Din fericire, profesorul s-a dovedit un tip calm și oarecum priceput. Totul s-a terminat bine și au revenit sănătoși acasă, unde Larry a devenit atât

de palid, încât Tim s-a întrebat dacă nu cumva se îmbolnăvisese brusc sau văzuse o stafie. Nu era nici una, nici alta. Profesorul își adusese aminte de ceva ce văzuse la British Museum. Ceva care îi nedumerea pe experți...

Era un vas pentru ulei din Grecia antică, descoperit recent. În mod straniu, părea să aibă desenat pe el un băiat purtând o uniformă școlară modernă. Știind ceea ce știa acum despre aventurile lui Tim, Larry credea că poate fi o imagine cu Tim.

— Îmi pare rău, amice, dar nu cred că ar trebui să mai călătorești în timp, i-a zis Larry, cu ochii verzi scânteind. Ai putea schimba istoria – de fapt, *schimbi* istoria. Până la urmă, dacă nu ai fi vizitat trecutul, acel vas nu ar fi existat.

Tim a ridicat din umeri.

— E doar o imagine pe un vas. Cum schimbă asta totul?

— Treaba e că încă nu știm cum, a spus Larry, așezându-se pe marginea patului